

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvas 97/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem 6. panta 1. punkta pirmās daļas otrais teikums un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kas distances līguma gadījumā ļauj piegādātājam iekasēt preču piegādes izmaksas no patērētāja gadījumā, ja patērētājs izmanto savas atteikuma tiesības.

(¹) OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 15. aprīļa spriedums (Tribunal de grande instance de Paris, Francija, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos/Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan–Leonardo Bonet Domenech, Eulalia–María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana–María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

(Lieta C-518/08) (¹)

(Tiesību aktu tuvināšana — Intelektuālais īpašums — Autoritības un blakustiesības — Tālāk pārdošanas tiesības par labu mākslas oriģināldarba autoram — Direktīva 2001/84/EK — Tālāk pārdošanas tiesību labuma guvēji pēc darba autora nāves — Jēdziens “tiesīgie mantinieki” — Valsts tiesiskais regulējums, kas saglabā tiesības uz 70 gadiem par labu mantiniekiem, izslēdzot legatārus un tiesību pārņēmējus — Atbilstība Direktīvai 2001/84)

(2010/C 148/10)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos

Atbildētāji: Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan–Leonardo Bonet Domenech, Eulalia–María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana–María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Parīzes Pirmās instances tiesa — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvas 2001/84/EK par tālāk pārdošanas tiesībām par labu mākslas oriģināldarba autoram (OV L 272, 32. lpp.) 6. panta un 8. panta 2. un 3. punkta interpretācija — Tālāk pārdošanas tiesību ieguvējs pēc darba autora nāves — Tādu valsts tiesību aktu saderība ar Direktīvu 2001/84/EK, ka paredz, ka 70 gadus pēc autora nāves tālāk pārdošanas tiesības ir šī autora mantiniekiem, izslēdzot visus legatārus un tiesību pārņēmējus

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvas 2001/84/EK par tālāk pārdošanas tiesībām par labu mākslas oriģināldarba autoram 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nav pretrunā tāda valsts tiesību norma kā pamata prāvā apskatītā, ar kuru tālāk pārdošanas tiesības rezervētas vienīgi mākslinieka mantiniekiem, izslēdzot testamentā noteiktus legatārus. Tādējādi iesniedzējtiesai ar mērķi piemērot valsts tiesību normu, ar kuru transponēts minētais 6. panta 1. punkts, ir pienācīgi jāņem vērā visi atbilstošie noteikumi, kuru mērķis ir atrisināt tiesību kolīziju jautājumā par tālāk pārdošanas tiesību nodošanu mantošanas ceļā.

(¹) OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 15. aprīļa spriedums (Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam (Nīderlande) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — X Holding B.V./Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

(Apvienotās lietas C-538/08 un C-33/09) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu — Valsts tiesiskais regulējums, kas attiecībā uz atsevišķām preču un pakalpojumu kategorijām izslēdz tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Dalībvalstu iespēja saglabāt noteikumus par izslēgšanu no tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu, kas pastāv Sestās PVN direktīvas spēkā stāšanās brīdī — Grozīšana pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā)

(2010/C 148/11)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: X Holding B.V. (C-538/08) un Oracle Nederland BV (C-33/09)

Atbildētāji: Staatssecretaris van Financiën (C-538/08) un Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hoge Raad der Nederlanden Den Haag* — Padomes 1967. gada 11. aprīļa Otrās direktīvas 67/228/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopējas pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas procedūra (OV L 71, 1303. lpp.), 11. panta 4. punkta un Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/38/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 6. panta 2. punkta un 17. panta 2. un 6. punkta interpretācija — Tiesību uz atskaitījumiem izslēgšana — Valsts iespēja saglabāt izņēmumus, kas pastāvēja uz Sestās direktīvas spēkā stāšanās brīdi — Regulējums, kas ir agrāks par Sesto direktīvu un ar ko tiesības uz atskaitījumiem izslēdz attiecība uz preču un pakalpojumu kategorijām, kuras ir paredzēts izmantot privātam transportam — Minēto kategoriju definīcija

Rezolutīvā daļa:

1) 11. panta 4. punkts Padomes 1967. gada 11. aprīļa Otrajā direktīvā 67/228/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība, un 17. panta 6. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ir interpretējami tādejādi, ka tie pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu nodokļu jomā, kas izslēdz pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu attiecībā uz to izdevumu kategorijām, kuri saistīti, pirmkārt, ar "privāta transportlīdzekļa", "maltīšu", "dzērienu" un "dzīvesvietas", kā arī "atpūtas pasākumu" nodrošināšanu nodokļu maksātāja personāla locekļiem un, otrkārt, ar "darījuma dāvanu" vai "citu naudas prēmiju" pasniegšanu;

2) Sestās direktīvas 77/388 17. panta 6. punkts ir interpretējams tādejādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas ir pieņemts pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā un kurā paredzēts,

ka pievienotās vērtības nodokli, kas samaksāts, iegādājoties atsevišķas preces un pakalpojumus, kas daļēji tiek izmantoti privātiem mērķiem un daļēji — ar uzņēmējdarbību saistītiem mērķiem, nodokļu maksātājs var atskaitīt nevis pilnībā, bet tikai proporcionāli izmantojumam ar uzņēmējdarbību saistītiem mērķiem;

3) Sestās direktīvas 77/388 17. panta 6. punkts ir interpretējams tādejādi, ka tas pieļauj, ka dalībvalsts pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā izdara tādu grozījumu attiecībā uz izslēgšanu no nodokļa atskaitījuma, kura mērķis principā ir ierobežot tās piemērojamību, bet attiecībā uz kuru nevar izslēgt, ka atsevišķā gadījumā un attiecībā uz konkrētu finanšu gadu tas paplašina šīs izslēgšanas piemērojamību grozītā režīma iepriekš noteiktā rakstura dēļ.

(¹) OV C 55, 07.03.2009.
OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 15. aprīļa spriedums (*Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung*

(Lieta C-542/08) (¹)

(*Personu brīva pārvietošanās — Darba ņēmēji — Vienlīdzīga attieksme — Valsts tiesiskajā regulējumā, kura nesaderība ar Kopienu tiesībām konstatēta ar Tiesas spriedumu, paredzēta īpaša piemaksa par darba stāžu universitātes profesoriem — Noilguma termiņš — Līdzvērtības un efektivitātes principi*)

(2010/C 148/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Friedrich G. Barth

Atbildētāja: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung